

EK-Tadžikistānas partnerattiecību un sadarbības nolīgums

Eiropas Parlamenta 2009. gada 17. septembra rezolūcija par Partnerattiecību un sadarbības nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Tadžikistānas Republiku, no otras puses

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par Vidusāziju, jo īpaši 2003. gada 23. oktobra rezolūciju par Turkmenistānu, ieskaitot Vidusāziju¹, 2008. gada 20. februāra rezolūciju par ES stratēģiju attiecībā uz Vidusāziju² un 2006. gada 14. februāra rezolūciju par Cilvēktiesību un demokrātijas klauzulu ES nolīgumos³,
- Ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 2. septembra Nostāju par priekšlikumu Padomes un Komisijas lēmumam par Partnerības un sadarbības nolīguma Protokola noslēgšanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Tadžikistānas Republiku, no otras puses, lai ņemtu vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai⁴,
- ņemot vērā Partnerattiecību un sadarbības nolīgumus (PSN), kas noslēgti starp Eiropas Savienību un Uzbekistānu, Kirgizstānu un Kazahstānu un kas visi ir spēkā kopš 1999. gada,
- ņemot vērā cilvēktiesību klauzulas, kas iekļautas šajos nolīgumos,
- ņemot vērā pašreizējo pamatu ES un Tadžikistānas attiecībām, Tirdzniecības un sadarbības nolīgumu starp ES un bijušo Padomju Savienību, kuru aizstās Partnerattiecību un sadarbības nolīgums, kad to būs ratificējušas visas ES dalībvalstis un Tadžikistāna un kad Eiropas Parlaments būs devis savu piekrišanu,
- ņemot vērā to, ka Partnerattiecību un sadarbības nolīgumu ar Tadžikistānu ir ratificējušas visas 27 Eiropas Savienības dalībvalstis un Tadžikistāna,
- ņemot vērā 2004. gada 11. oktobrī parakstīto un no 2005. gada maija spēkā esošo Pagaidu nolīgumu par tirdzniecību un ar tirdzniecību saistītajiem jautājumiem starp Eiropas Kopienu un Eiropas Atomenerģijas kopienu, no vienas puses, un Tadžikistānas Republiku, no otras puses⁵,
- ņemot vērā 2007. gada 21. un 22. jūnijā Eiropadomes pieņemto ES stratēģiju jaunām partnerattiecībām ar Vidusāziju,
- ņemot vērā Padomes un Eiropas Komisijas 2008. gada jūnija Kopīgo progresu ziņojumu Eiropadomei par ES Vidusāzijas stratēģijas īstenošanu un šā ziņojuma novērtējumu, ka stratēģijas īstenošana notiek sekmīgi,

¹ OV C 82 E, 1.4.2004., 639. lpp.

² OV C 184 E, 6.8.2009., 49. lpp.

³ OV C 290 E, 29.11.2006., 107. lpp.

⁴ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0375.

⁵ OV L 340, 16.11.2004., 2. lpp.

- ņemot vērā Eiropadomes Rīcības plānu (2007.–2013. gadam) Enerģētikas politikai Eiropai, ko Eiropadome pieņēma 2007. gada 8. un 9. martā,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 26. septembra rezolūciju par virzību uz kopēju Eiropas ārpolitiku enerģētikas jomā¹,
 - ņemot vērā oficiālā Cilvēktiesību dialoga pirmo sanākumi starp ES un Tadžikistānu 2008. gada oktobrī un sanāksmē sniegto sarakstu ar ieteikumiem, kas būtu jāņem vērā iesākto tiesu sistēmas reformu laikā,
 - ņemot vērā ES un Tadžikistānas pirmo pilsoniskās sabiedrības semināru par cilvēktiesībām, kas notika Dušanbē 2009. gada 10. un 11. jūlijā, un cilvēktiesību dialogu, kas notiks Dušanbē 2009. gada 23. septembrī,
 - ņemot vērā ES sponsorēto starptautisko konferenci par narkotikām, kas notika Dušanbē 2008. gada oktobrī,
 - ņemot vērā viedokļu apmaiņu starp Parlamenta Ārlietu komiteju un Tadžikistānas prezidentu Emomali Rahmon 2009. gada 10. februārī,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Tadžikistānas parlamenta (Majlisi) Ceturto parlamentu sadarbības sanākumi, kas 2009. gada 6.–8. aprīlī notika Dušanbē,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2009. gada 17. septembra Nostāju par partnerattiecību un sadarbības nolīguma noslēgšanu ar Tadžikistānu²,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Vidusāzijas valstis, no kurām viena ir Tadžikistāna, atrodas svarīgā krustpunktā starp Eiropu un Āziju un tā kā šīs valstis vēsturiski un tradicionāli ir bijušas svarīgs satikšanās un tranzīta punkts starp abiem kontinentiem;
- B. tā kā ES ir lielā mērā ieinteresēta nodrošināt drošību un stabilitāti, demokrātisku iestāžu izveidi un konsolidāciju, kā arī cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu reģionā, jo īpaši tādēļ, ka stratēģiskā, politiskā un ekonomiskā attīstība un aizvien lielākās reģionālās problēmas Vidusāzijā gan tieši, gan netieši ietekmē arī pašas ES intereses;
- C. tā kā jaunās ES stratēģijas Vidusāzijai mērķis ir uzlabot politisko dialogu un stiprināt saites starp Eiropu un tās partneriem Vidusāzijā, ievērojot vērtības, uz kurām dibināta ES;
- D. tā kā Tadžikistānai, kam ir 1300 km gara robeža ar Afganistānu, tāpat kā Afganistānai, ir liela reģionāla ietekme uz Eiropas Savienības un citiem starptautiskajiem centieniem cīņā pret narkotiku tirdzniecību, ekstrēmismu un draudiem reģionālajai drošībai;
- E. tā kā ES politikas mērķi attiecībā uz Tadžikistānu ir galvenokārt vērsti uz atbalstu nabadzības samazināšanai, labai pārvaldībai un reformām, kā arī – reģionālā līmenī – efektīvāku cīņu pret narkotiku tirdzniecību un organizēto noziedzību un tā kā ES sniedz palīdzību šo mērķu sasniegšanai īpaši ar atbalstu robežu pārvaldībai, izmantojot Vidusāzijas robežu pārvaldības programmu (*BOMCA*) un Vidusāzijas narkotiku rīcības programmu

¹ OV C 219 E, 28.8.2008., 206. lpp.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0018.

(CADAP);

- F. tā kā PSN ar Tadžikistānu paredz saistības un sadarbību attiecībā uz atpakaļuzņemšanu un nelegālas imigrācijas kontroli; tā kā būtu jānoslēdz atsevišķs nolīgums, kurā tiktu izklāstītas šīs sadarbības detaļas;
- G. tā kā pilsoņu karš, kas beidzās 1997. gadā, nopostīja infrastruktūras un iestādes, kā arī sagrāva ekonomiku, padarot Tadžikistānu par nabadzīgāko no bijušajām Padomju republikām; tā kā pēc pēdējo gadu laikā Tadžikistānā notikušās spēcīgās atgūšanās perioda apmēram 60 % iedzīvotāju joprojām dzīvo galējā nabadzībā un veselības aprūpe un izglītība nabadzīgākajos rajonos joprojām nav pieejama un tā kā tadžiki lielā mērā cer uz viesstrādnieku devumu, ko gan nopietni apdraud ekonomiskā krīze reģionā, kā dēļ ir ārkārtīgi svarīgi palīdzēt Tadžikistānai izveidot ilgtspējīgu un pārdomātu iekšzemes saimniecisko sistēmu;
- H. tā kā Tadžikistānā ir augstākais dzimstības līmenis Vidusāzijā un no 7,3 miljoniem iedzīvotāju gandrīz 40 % ir jaunieši, kuri nav sasnieguši 15 gadu vecumu; tā kā labas izglītības sistēmas izveide ir būtiska valsts nākotnei;
- I. tā kā Tadžikistānas galvenais ekonomiskais dzinējspēks ir kokvilnas un alumīnija ražošana un šo preču cenas pasaules tirgū krītas; tā kā Tadžikistānā nav naftas un ir nelieli gāzes krājumi un, neraugoties uz ievērojamām hidroelektroenerģijas rezervēm, tā ir smagi izjutusi enerģijas trūkumu;
- J. tā kā iestāžu, tiesiskā un finanšu vide nav labvēlīga tadžiku uzņēmējdarbības attīstībai un tai ir vajadzīga nozīmīga stimulēšana;
- K. tā kā Tadžikistāna ir atkarīga no ārvalstu un humānās palīdzības un tā kā gandrīz puse darbaspēka strādā ārzemēs, lielākoties Krievijā, atbalstot savas ģimenes ar naudas pārvedumiem;
- L. tā kā Padomju Savienības izjukšanas rezultātā ir pārtrauktas tradicionālās ekonomiskās attiecības un reģionālie tirgi, kā rezultātā pastiprinās pašreizējā ekonomikas lejupslīde; tā kā Eiropas Savienībai vajadzētu pēc iespējas censties atjaunot savstarpējo uzticību starp šā reģiona valstīm un tādējādi veicināt reģionālās sadarbības atjaunošanu;
- M. tā kā papildus palīdzībai no Attīstības sadarbības instrumenta Tadžikistāna piedalās arī vairākās pastāvīgās reģionālajās programmās;
- N. tā kā, neraugoties uz acīmredzamo tautas atbalstu, prezidents *Emomali Rahmon* ir sistemātiski represējis jebkura veida opozīciju un efektīvi iznīcinājis jebkura veida varas dalīšanu, kādu paredzēja 1997. gada miera līgums;
- O. tā kā EDSO/ODIHR (EDSO Demokrātisko institūciju un cilvēktiesību birojs) galīgajā vēlēšanu novērošanas ziņojumā konstatēts reālas izvēles un saprātīga plurālisma trūkums 2006. gada prezidenta vēlēšanās;
- P. tā kā visos līmeņos ir plaši konstatēta endēmiska un visaptveroša korupcija un liela daļa finansējuma, kas saņemts no starptautiskajiem līdzekļu devējiem, netiek novirzīta paredzētajiem mērķiem;

- Q. tā kā pilsoniskā sabiedrība vēl tikai veidojas un valdība ir bieži kavējusi tās reālu attīstību, un vēl garš ceļš ejams, pirms tā spēs realizēt savu potenciālu cilvēkresursu attīstībai valstī; tā kā reliģisko grupu darbību zināmā mērā ir ierobežojusi prasība reģistrēties Valsts Reliģisko lietu komitejā, kā arī citi ierobežojoši pasākumi saistībā ar jauno likumu par apziņas brīvību un reliģiskajām apvienībām,
1. atzinīgi vērtē faktu, ka Tadžikistāna skaidri paudusi apņemšanos sadarboties ar ES, ka tā vēlas uzlabot tirdzniecības līmeni ar ES un veicināt sakarus izglītības jomā, kā arī īstenot konkrētus pasākumus galvenajās, piemēram, sociālās labklājības, veselības, izglītības, korupcijas apkarošanas un cilvēktiesību uzlabošanas, jomās, lai apliecinātu savu nopietno attieksmi pret šīm saistībām;
 2. izsaka dziļu vilšanos, ka Tadžikistānas valdība no savas puses joprojām nav noslēgusi PSN, jo īpaši ņemot vērā ES nostāju, ka Eiropas Savienībai noteikti jādiferencē attiecīgi sava politika, jo politiskie, ekonomiskie, sociālie un citi apstākļi Vidusāzijas valstīs ir ļoti atšķirīgi; līdz ar to pauž savu vēlmi panākt piekrišanu un izsaka cerību par pēc iespējas drīzu PSN noslēgšanu;
 3. uzlūko ES piekrišanu noslēgt PSN kā apliecinājumu vēlmei veidot attiecības ar Tadžikistānu un kā pamudinājumu Tadžikistānai veikt nepieciešamos pasākumus, lai īstenotu tik vajadzīgās reformas; tomēr vērš Tadžikistānas uzmanību vispirms uz nosacījumiem, kas ietverti cilvēktiesību/apturēšanas klauzulā;
 4. uzskata, ka pilnai PSN izstrādei un divpusēju attiecību veicināšanai jāpamatojas uz galvenajās jomās panāktā progresa precīzu un savlaicīgu novērtējumu, kā arī mudina šajā sakarībā Komisiju skaidri noteikt kritērijus un nosacījumus;

Ekonomiskā situācija

5. norāda uz Tadžikistānas ekonomiskajām grūtībām un tās nestabilo transporta un enerģētikas infrastruktūru, kā arī pauž bažas par faktu, ka ekonomiskās krīzes un lauksaimniecības nozares neatbilstošas darbības rezultātā 1,5 miljoni iedzīvotāju ir nepilnīgi nodrošināti ar pārtiku;
6. aicina Tadžikistānas valdību risināt piegādes problēmu cēloni un pārskatīt pārāk vērienīgo projektu politiku, ar kuriem netiek risinātas problēmas saistībā ar iedzīvotāju fundamentālām un neatliekamām vajadzībām; tajā pašā laikā aicina to stiprināt vietējos tirgus un uzlabot vietējo ražošanu, un nekavējoties sākt īstenot pārtikas atbalsta un darba vietu izveides programmas;
7. aicina Tadžikistānas valdību steidzamības kārtā uzlabot nožēlojamo stāvokli izglītības un veselības nozarēs, kas varētu radīt jaunu sociālo problēmu vilni nākamajām paaudzēm un apdraudēt valsts nākotni;
8. atzīmē arī, ka hroniskā nabadzība veicina narkotiku tirdzniecību, jo dažos ziņojumos tiek minēts, ka 30–50 % valsts saimnieciskās darbības ir saistīta ar narkotiku tirdzniecību;
9. mudina Tadžikistānu racionālā un demokrātiskā veidā izmantot tās milzīgo hidroelektroenerģijas ražošanas potenciālu, ņemot vērā to valstu bažas, kuras atrodas upju lejtecē un kuras tradicionāli paļaujas uz drošiem ūdens resursiem atkarībā no gadalaikiem, kā arī mudina Komisiju šajā sakarībā darīt visu iespējamo, lai veicinātu kopīgu projektu

attīstību, kuros iesaistīti visi reģionālie dalībnieki, kas ir potenciāli pakļauti negatīvai ietekmei, saskaņā ar ES normām;

10. mudina Tadžikistānu ieviest strukturālas pārmaiņas, lai uzlabotu ieguldījumu klimatu ārvalstu uzņēmumiem;
11. mudina Tadžikistānu pilnībā īstenot vajadzīgās reformas, īpaši uzsverot lauksaimniecības reformu nepieciešamību, lai palīdzētu lauksaimniekiem atbrīvoties no parādiem un lai pārietu no kokvilnas monokultūras uz alternatīviem lauksaimniecības veidiem;

Politiskais stāvoklis

12. atzīst, ka Tadžikistāna ir relatīvi stabila valsts bez ārēju draudu vai labi organizētu vietēju sacelšanos pazīmēm; tomēr norāda uz dažām režīma nestabilitātes pazīmēm (piemēram, vardarbības akti un demonstrācijas 2008. gadā Badahšānas autonomajā kalnu apgabalā un nesenā drošības operācija Tavildaras rajona austrumdaļā, kur bija iesaistīti valdības spēki, bijušās bruņotas opozīcijas grupas un ārvalstu nemiernieki), kas ir likušas šaubīties par prezidenta varu; tāpat vērš uzmanību uz bažām, ka nabadzības iesakņošanās, korupcijas zelšana un arvien autoritārāka valdība var palielināt turpmākas politiskas, ekonomiskas un sociālas nestabilitātes risku;
13. atgādina Tadžikistānai par Tūkstošgades attīstības mērķiem un ES atbalstu nopietniem centieniem panākt progresu šajā jomā;
14. vērš uzmanību uz Tadžikistānas parlamenta struktūru, kurā dominē proprezidentāla Tautas Demokrātiskā Partija (TDP); pauž nožēlu par faktu, ka opozīcijas partijas ir atstumtas malā un potenciālie sāncenši apcietināti vai izsūtīti trimdā; saistībā ar vēlēšanām, ko prezidents apsoltījis 2010. gadam, aicina Tadžikistānas valdību ievērot savu apņemšanos attiecībā uz demokratizāciju, ļaujot izveidoties īstai daudzpartiju politiskai sistēmai un pārskatot vēlēšanu likumu (piemēram, atļaujot atcelt neatkarīgiem novērotājiem reģistrācijas maksu par kandidātiem un atļaujot lielāku pārredzamību balsu skaitīšanā, apkopošanā un balsojuma rezultātu publicēšanā);
15. kritizē nevalstiskajām organizācijām piemērotos ierobežojumus un ietekmīgas un atpazīstamas pilsoniskās sabiedrības trūkumu Tadžikistānā, jo šis trūkums var graut turpmāko demokrātijas attīstību, un uzsver nepieciešamību veikt ievērojamas reformas un ievērot cilvēktiesības visās sabiedrības nozarēs;
16. norāda, ka korupcija Tadžikistānā ir smaga problēma, pie kuras vainojams gan tiesību kultūras trūkums, gan valsts nespēja attiecīgi samaksāt saviem ierēdņiem; vēlas redzēt pierādījumus, ka Likums par korupciju, Korupcijas novēršanas aģentūra un vērienīgā pretkorupcijas stratēģija 2008.–2012. gadam, kas jau tiek īstenota, nav tikai dekorācija;
17. aicina Tadžikistānu ieviest pilnīgas pārredzamības politiku ekonomikā, ieskaitot publisku atskaitīšanos par visiem ienākumiem no valstij piederošajiem uzņēmumiem, piemēram, Tadžikistānas alumīnija ražošanas uzņēmuma „Talco” (iekšzonā un ārzonā) un elektroenerģijas izmantošanas uzņēmuma „Barqi Tojik”, kā arī pārredzamību kokvilnas nozares finansēšanā;

Reģionālie jautājumi

18. uzsver Tadžikistānas ģeogrāfisko kaimiņattiecību nozīmi attiecībā uz Afganistānu un jautājumiem, kas saistīti ar narkotikām, terorismu un ekstrēmismu, kā arī norāda uz potenciālu izveidot Tadžikistānā modernu, funkcionējošu valsti, kas spētu darboties kā aizsargmūris pret ekstrēmisma izplatību no Afganistānas un reģionā; uzsver, ka svarīgi veidot turpmākos sakarus ar Tadžikistānu, lai palīdzētu tai darboties kā stabilai valstij, kas spējīga funkcionēt; norāda, ka cīņa pret terorismu nevar būt par ieganstu opozīcijas spēku apspiešanai vai iebiedēšanai un ka tai jānotiek, pilnībā respektējot cilvēktiesības un pilsoniskās brīvības;
19. atzīmē, ka enerģētika un ūdens resursi ir galvenie jautājumi cilvēku drošībai un starpvalstu attiecībām Vidusāzijā; vērš īpašu uzmanību uz strīdu saistībā ar enerģētiku starp Tadžikistānu un Uzbekistānu (kā to pierādīja, cita starpā, īslaicīgā, bet iepriekš nepaziņotā robežas slēgšana no Uzbekistānas puses, gāzes piegādes apturēšana un cenu dubultošana) un strīdiem par ūdens resursiem starp Uzbekistānu un Kirgizstānu; šajā sakarībā aicina nekavējoties apspriest visa reģiona mērogā jautājumu par energoresursu racionālu izmantošanu;

Cilvēktiesību dimensija

20. pauž nopietnas bažas par cilvēktiesību pārkāpumiem Tadžikistānā, kas tiek izdarīti un paliek nesodīti, kā arī par šo pārkāpumu formām; te jāmin spiediens uz tiesām un tiesnešiem, ko izdara valdība un kriminālie tīkli, spiediens uz plašsaziņas līdzekļiem, izplatītie sieviešu tiesību pārkāpumi, bērnu darba izmantošana un studentu, tostarp nepilngadīgo, ekspluatācija kokvilnas novākšanas darbos, strādnieku dzīve apstākļos, ko ASV organizācija *Freedom House* aprakstījusi kā „finansiālu servitūtu”, biedējoši apstākļi apcietinājuma vietās, kur notiek spīdzināšana un cita veida pazemošana, un cilvēku tirdzniecība;
21. šajā sakarībā atzinīgi vērtē oficiāla un uz rezultātiem vērsta cilvēktiesību dialoga sākšanu starp ES un Tadžikistānu; uzskata, ka progress šajā jomā ir būtisks divpusēju attiecību attīstībai; uzsver, ka šādā dialogā svarīgi oficiāli un aktīvi iesaistīt NVO, kas darbojas Tadžikistānā;
22. pauž nožēlu saistībā ar jauno likumu par NVO, kurš veidots pēc kāda Krievijas likuma parauga un ar kuru ieviestas apgrūtinošas reģistrācijas un pārreģistrācijas prasības;
23. uzsver, ka, neraugoties uz vārda un preses brīvību, ko nodrošina Tadžikistānas likumi, iestādes bieži pakļauj iebiedēšanai personas, kuras nav vienisprātis ar valdības politiku, un neļauj tām brīvi vai kritiski izteikties; kritizē arī to, ka neatkarīgie plašsaziņas līdzekļi ir pakļauti dažādiem iebiedēšanas veidiem un kontrolei, kā rezultātā tie ir spiesti praktizēt pašcenzūru;
24. pauž bažas arī par reliģiskās brīvības ierobežojumiem un jauno Likumu par reliģiju, ko prezidents parakstīja 2009. gada 25. martā un ar kuru tiek aizliegtas daudzas reliģiskās prakses, un atbilstoši kuram daudzas reliģiskās kopienas var tikt pasludinātas par nelikumīgām, padarot tās par pagrīdes kopienām;
25. uzsver, ka izplatīta problēma joprojām ir diskriminācija un vardarbība pret sievietēm; aicina Komisiju izstrādāt *ad hoc* programmas sieviešu iespēju veicināšanai un mudina Tadžikistānas iestādes pielikt visas pūles, lai izbeigtu sieviešu tiesību pārkāpumus un atvieglotu sieviešu piekļuvi tiesībsargājošajām iestādēm;

26. ar bažām atzīmē 2007. gada Likumu par nacionālo tradīciju un rituālu ievērošanu, ar kuru tiek uzlikti ierobežojumi tadžiku ģērbšanās stilam vai tradicionālo svētku svinēšanai;
27. pauž nožēlu par plašajām spīdzināšanām, norāda, ka Tadžikistānas likumos spīdzināšana ir definēta nepilnīgi, un atkārtoti prasa veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību ANO Konvencijai pret spīdzināšanu un citādu cietsirdīgu, necilvēcīgu vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos vai sodīšanu, jo īpaši saucot pie atbildības amatpersonas, kas ir atbildīgas par pazemojošu vai nežēlīgu izturēšanos, un ratificēt ANO Konvencijas pret spīdzināšanu fakultatīvo protokolu, kas ļautu novērot apcietinājuma vietas; prasa arī pilnībā atcelt nāves sodu;
28. norāda, ka Tadžikistānas parlamenta komitejai, kas atbildīga par juridiskiem jautājumiem un cilvēktiesībām, ir uzticēts uzdevums pārbaudīt tiesību aktu atbilstību cilvēktiesību noteikumiem, bet šīs komitejas darbība nav bijusi ļoti efektīva;
29. atzinīgi vērtē neseno tiesībsarga iecelšanu un aicina valdību garantēt tā pilnīgu neatkarību;

Starptautiskā kopiena

30. aicina starptautiskos līdzekļu devējus darīt visu iespējamo, lai veicinātu un atbalstītu dzīvotspējīgas un dinamiskas pilsoniskās sabiedrības izveidi, kā arī mudinātu neatkarīgos plašsaziņas līdzekļus runāt par valsts korupcijas jautājumu un starptautiskā finansējuma plūsmu;
31. aicina Komisiju sadarbībā ar Padomes prezidentūru nodrošināt, ka demokrātija un cilvēktiesības tiek pilnībā ņemtas vērā visos dialoga līmeņos ar Tadžikistānu un ka ES sniedz Tadžikistānai jebkuru palīdzību, kas tai vajadzīga šajās jomās;
32. uzsver nepieciešamību novirzīt vairāk finansējuma tieši vietējām iestādēm un pilsoniskajai sabiedrībai ar nosacījumu, ka šis finansējums ir pārredzams un pārbaudāms;
33. aicina Komisiju regulāri ziņot Eiropas Parlamentam par sasniegumiem demokrātijas un cilvēktiesību jomā un sniegt Parlamenta Ārlietu komitejai pilnīgu informāciju par progresu, kas panākts politiskā dialoga kontekstā; aicina Padomi iesaistīt Eiropas Parlamentu dialogā par cilvēktiesībām ar Tadžikistānu;
34. mudina Komisiju pēc iespējas drīz sākt sarunas ar Tadžikistānas valdību par PSN izpildes nolīgumu noslēgšanu, piemēram, attiecībā uz atpakaļuzņemšanu un nelegālās imigrācijas kontroli;
35. ņemot vērā Tadžikistānas kā tranzītvalsts nozīmi saistībā ar narkotiku plūsmu no kaimiņvalsts Afganistānas uz Krieviju un Rietumeiropu, mudina ES vairāk atbalstīt pret šādām darbībām vērstus pasākumus Tadžikistānā, īpašu uzmanību veltot Tadžikistānas Narkotiku kontroles aģentūras finansēšanai, bet netraucējot pārrobežu tirdzniecību, kas ir ārkārtīgi svarīga pierobežu reģionu ekonomiskajai attīstībai;
36. vērš uzmanību uz nesprāgušu kasešu bumbu esamību Tadžikistānā un aicina palielināt finansējumu šo bumbu iznīcināšanai;

37. uzdod Parlamenta priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Tadžikistānas Republikas valdībai un parlamentam.